

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน

อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

Guidelines for Development the Quality of life for people in the municipality
of Thong Nian Subdistrict, Khanom District, Nakhon Si Thammarat Province.

ศิวพร ศรชัย¹, วาสนา จาตุรัตน์², ชนัญชิตา ทิพย์ญาณ³

Sivaporn Sonchai¹, Wassana Chaturat², Chananchida Thipyan³

1 สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 0620852559 อีเมล Sivaporn.Sonchai@gmail.com

2 สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 0816935199 อีเมล wasana.edu@gmail.com

3 สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 0954279852 อีเมล chanan1928@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน 2) เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสานวิธี กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 382 คน ใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล นักพัฒนาชุมชนในเทศบาล และผู้ใหญ่บ้านทั้ง 8 หมู่บ้าน จำนวนทั้งหมด 11 คน วิเคราะห์ข้อมูลวิจัยโดยการตีความหาข้อสรุปเนื้อหา

ผลวิจัยพบว่า 1) ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ด้านความสงบและความปลอดภัย ด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม ด้านเศรษฐกิจ ส่วนด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน และ 3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลท้องเนียน

อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน ควรมีการลงมาสำรวจและจัดการให้ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ๆ ของทุกหมู่บ้านอยู่ในรูปแบบเดียวกันเพื่อความเท่าเทียมกันของประชาชน ด้านเศรษฐกิจ ควรมีการแนะนำและส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพเป็นของตัวเองเป็นหลัก ด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม ควรมีเรื่องของสวัสดิการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาหาความรู้ เพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้านความสงบและความปลอดภัย ควรสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ซึ่งควรเริ่มตั้งแต่ครอบครัวเพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อนแก่ส่วนรวม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์และการช่วยกันอนุรักษ์เอาไว้ และ ด้านการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ควรส่งเสริมให้เยาวชนหันมาสนใจในเรื่องเหล่านี้ให้มากขึ้น

คำสำคัญ : การพัฒนาคุณภาพชีวิต แนวทางการพัฒนา เทศบาลตำบล

Abstract

The aims of this study were 1) to investigate the level of residents' quality of life; 2) to compare the residents' quality of life across demographic factors; and 3) to explore guidelines for enhancing the quality of life among the residents of Thong Nian in Khanom, Nakhon Si Thammarat. The research employed a mixed-methods approach. A sample size of 382 individuals residing in Thong Nian, Khanom, Nakhon Si Thammarat was selected using a simple random sampling method. The quantitative data were collected via a questionnaire with a reliability index of 0.92. The data analysis involved descriptive statistics, including the frequency, percentage, mean, and standard deviation. The qualitative data were gathered through in-depth interviews with 11 participants who were purposively selected, including the mayor, municipal clerk, community developer, and headmen of eight villages. The qualitative data were analyzed by interpreting and drawing conclusions based on the content of the interviews.

The research findings showed that 1) the overall residents' quality of life was at the high level. When considering each aspect, it was found to be at the high level among five key areas, listed from highest to lowest as follows: natural resources and environment; religion, culture, and traditions; peace and safety; education, public health, and social welfare; and economy, while infrastructure system was found to be at the moderate level. 2) The results of comparing the residents' quality of life across demographic factors revealed statistically significant differences among individuals with various occupations at the significance level of .05. However, there was no difference in the quality of life among the factors of gender, age,

education levels, and monthly income. Lastly, 3) to enhance the quality of life for the residents of Thong Nian in Khanom, Nakhon Si Thammarat, several recommendations were made. In terms of the infrastructure system, there should be a survey and management approach across all villages to ensure equality among the residents. Regarding the economic aspect, there should be advice and encouragement for residents to establish their own careers. In respect of education, public health, and social welfare, various welfare initiatives should be implemented, along with the provision of facilities for learning and acquiring knowledge to achieve a better quality of life. In the matter of peace and safety, it was vital to raise awareness among the youth, starting within families, to prevent disturbances to public peace. Concerning natural resources and environment, residents should be encouraged to acquire knowledge about the responsible use of natural resources for mutual benefit and contribute to conservation efforts. In the areas of religion, culture, and traditions, the younger generation should be motivated to take a greater interest in these aspects.

Keywords: Quality of Life Enhancement, Guideline, Subdistrict Municipality

บทนำ

มนุษย์ถือเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศชาติ ทั้งในแง่ของด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประเทศไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาประชาชนมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อเป็นกรอบทิศทางและแนวทางการพัฒนาประเทศ เริ่มตั้งแต่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 จนถึง ปัจจุบัน คือ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นับได้ว่าเป็น การพัฒนาการบริหารด้านการบริหาร จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของแต่ละแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติย่อมจะสะท้อนให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ ความต้องการ ความจำเป็นและทิศทางการ พัฒนาของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี โดยการพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติที่ผ่านมา ก็มีการส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ ด้านเศรษฐกิจไทยที่มีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และ ความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมไปถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและ อาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนมากยิ่งขึ้น การขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มมากขึ้น แต่ ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุม ทั่วถึง จึงทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้น ปัญหาความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้นด้วย โครงสร้าง เศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตาม ปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าการผลิต

เกษตร อุตสาหกรรม และบริการสู่การใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อย จึงทำให้ฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ ประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน โดยเฉพาะด้านที่สำคัญ ได้แก่ คุณภาพคน คุณภาพการศึกษา คุณภาพบริการสาธารณะและบริการสาธารณสุข สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำที่สูงอยู่มากๆ หากเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ (Office of the National Economic and Social Development Council, 2017)

คุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นสิ่งที่ควรได้รับการดูแลและพัฒนา เพราะหากประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีก็จะสามารถพัฒนาครอบครัวและประเทศชาติให้มั่นคงได้ ซึ่งองค์การยูเนสโก(UNESCO, 1981: 89) ได้สรุปเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตไว้ว่า เป็นความรู้สึกของการอยู่อย่างพึงพอใจ (มีความสุขมีความพอใจ) ต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของชีวิตซึ่งมีส่วนสำคัญมากที่สุดของบุคคลและองค์การอนามัยโลก (WHO, The WHOQOL Group, 1995) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิต ว่าเป็นการรับรู้ของแต่ละบุคคลที่มีต่อชีวิตของบุคคลนั้น ๆ ในบริบทของวัฒนธรรมและสังคมที่บุคคล นั้นอาศัยอยู่เชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายและความคาดหวังของบุคคลนั้น ๆ (Chantavanich, and Thaiyanan, 1996) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาคุณภาพชีวิตว่า หมายถึง การทำให้บุคคลมีความสมบูรณ์ทั้งในเรื่องของร่างกายจิตใจและสติปัญญา ดำเนินชีวิตในทางชอบธรรมมีความสุขพอใจในความเป็นอยู่ของตนเองและสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนจะดำเนินการจากหลากหลายภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่ต้องดำเนินงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายการทำงานที่จะมุ่งเน้นไปตามพันธกิจหลักของหน่วยงาน ซึ่งพันธกิจหลักของเทศบาลตำบลท้องเนียนก็มีเป้าหมายในการทำงานที่เน้นส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษา มุ่งเน้นให้ประชาชนในชุมชน ผู้ด้อยโอกาสในชุมชนได้รับการพัฒนาทางการศึกษาอย่างทั่วถึงทุกระดับ พัฒนาศักยภาพของชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ สนับสนุนแนวทางการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง โดยการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน สนับสนุนส่งเสริม ผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนการประกอบอาชีพประมงและส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ และเอกชนด้านการขนส่งทางน้ำ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว วางแผนในการบริหารจัดการเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวในอนาคต ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลในระดับจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัดชายทะเลภาคใต้ตอนกลางฝั่งตะวันออก ส่งเสริมสวัสดิการสังคม ด้านสาธารณสุข ให้ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม ส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกาย เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี และรณรงค์ ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่ โดยการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและด้านสาธารณูปการให้ประชาชนสามารถใช้บริการได้อย่างเพียงพอ ครอบคลุมทั่วถึง เพื่อรองรับการขยายเมืองในอนาคต อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านประชาธิปไตยแก่ประชาชน

และพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน (เทศบาลตำบลท้องเนียน, 2023 : ออนไลน์)

ตำบลท้องเนียนเป็นตำบลหนึ่งในสามตำบลของอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อที่ประมาณ 60 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 37,500 ไร่ ตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุดของอำเภอขนอมและเหนือสุดของจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตั้งสำนักงานเทศบาลตำบลท้องเนียน ตั้งอยู่ เลขที่ 75 หมู่ที่ 1 ถนนทางหลวงชนบทสาย นศ 4044 แยกทางหลวงหมายเลข 4142 – บางแพง ตำบลท้องเนียน ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ที่เป็นแหล่งชุมชนของอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช สถานที่ทำการตั้งอยู่ในที่ดินของเทศบาล มีเนื้อที่ประมาณ 9 ไร่เศษ มีเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 8 ตำบล ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านท่าม่วง หมู่ที่ 2 บ้านแขวงเภา หมู่ที่ 3 บ้านท้องโหนด หมู่ที่ 4 บ้านท่าจันทน์ หมู่ที่ 5 บ้านแหลมประทับ หมู่ที่ 6 บ้านเตล็ด หมู่ที่ 7 บ้านท่า-บ่อโก หมู่ที่ 8 บ้านบางแพง มีจำนวนประชากรทั้งหมด 7,501 คน ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลท้องเนียนจะประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประมง ซึ่งในส่วนของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนนั้น มีฝ่ายต่างๆของเทศบาลตำบลท้องเนียนได้ทำการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่องตามพันธกิจที่ได้กำหนดเอาไว้ตั้งข้างต้น

ผู้วิจัยซึ่งเป็นประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เห็นว่าคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มีความเป็นอยู่ค่อนข้างที่จะดีแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการพัฒนาในระบบโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ หลายประการ เช่น ระบบน้ำประปา เส้นทางคมนาคม เป็นต้น และเพื่อให้คุณภาพชีวิตในด้านอื่นๆมีการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มาวิเคราะห์เผยแพร่เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
แห่งการรับใช้ชุมชนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย ขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านพื้นที่ และขอบเขตด้านระยะเวลา สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราชคือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 7,501 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับ เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้จะครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินงาน 7 เดือน (ธันวาคม 2565 – กรกฎาคม 2566)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน โดยจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการกำหนด ขอบเขตของคำถามเพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบ สัมภาษณ์ เมื่อได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบฉบับร่างแล้ว จึงนำเสนออาจารย์ที่ ประึกษาเพื่อตรวจสอบหาความถูกต้องของเนื้อหา และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทดลอง ใช้ (Try Out) กับประชาชนในพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำผลไปหาค่า ความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่า ซึ่งได้ค่าของแบบสอบถามเท่ากับ 0.92 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บ ข้อมูลด้วยตนเอง

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณใช้เป็นแบบสอบถาม โดยการศึกษาค้นคว้าดัดแปลงจาก หนังสือและเอกสารต่างๆได้มีการบูรณาการจากแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นการถามคำถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีการกำหนดตัวเลือกให้ตอบ ตอนที่ 2 เป็นการถามคำถามเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล ท้องเนียน ตอนที่ 3 เป็นการถามคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 สร้างแบบสอบถามในรูปแบบของ Google form

1.2 ดำเนินการส่งลิงค์แบบสอบถามในรูปแบบของ Google form ให้กับประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ทั้งหมด 382 คน

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ขออนุญาตและแนะนำตัวผู้วิจัยและหนังสือขออนุญาตเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือขออนุญาตเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยให้แก่ นายกเทศบาลตำบลท้องเนียน ปลัดเทศบาลตำบลท้องเนียน และนักพัฒนาชุมชนในเทศบาลตำบลท้องเนียน รวมถึงผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 8 คน

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน โดยทำการสัมภาษณ์เป็นเวลา 30 นาที ต่อ 1 คน ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

1.2 แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์โดยการแยกข้อมูลตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน โดยวิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยนำเสนอในรูปแบบของการบรรยาย

1.3 แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยหาค่าเฉลี่ย (Average) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) โดยรวบรวมประเด็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์และสรุปผลตามขอบเขตของเนื้อหา เพื่อให้สามารถเข้าใจพฤติกรรม การดำเนินชีวิตของประชาชน และนำข้อมูลไปใช้แก้ปัญหาในการเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างถูกต้องและตรงจุดมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1. เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 ด้านอายุ พบว่า ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 31- 40 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ด้านการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ทำอาชีพทำสวน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 ด้านรายได้ต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงมา

2. สรุปผลการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า

ด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคุณภาพชีวิตด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง (2.92, S.D. = 0.92)

ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคุณภาพชีวิตด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก (3.39, S.D. = 0.65)

ด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม อยู่ในระดับมาก (3.42, S.D. = 0.67)

ด้านความสงบและความปลอดภัย โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคุณภาพชีวิตด้านความสงบและความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก (3.69, S.D. = 0.64)

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคุณภาพชีวิตด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก (3.84, S.D. = 0.66)

ด้านการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคุณภาพชีวิตด้านการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี อยู่ในระดับมาก (3.82, S.D. = 0.62)

3. สรุปผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ด้านเพศ พบว่า โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นเพศหญิง มีคุณภาพชีวิตสูงกว่าเพศชาย และประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพชีวิตโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน 1 ที่ว่า เพศที่ต่างกันจะมีระดับคุณภาพชีวิตการเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน

ด้านอายุ พบว่า โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุ 31-40 ปี และ 21-30 ปี มีคุณภาพชีวิตสูงกว่าผู้ที่มี อายุต่ำกว่า 20 ปี อายุ 41-50 ปี อายุ 51-60 ปี และอายุมากกว่า 60 ปี ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ สมมติฐานที่ 2 ที่ว่า อายุที่ต่างกันจะมีระดับคุณภาพชีวิตการเป็นอยู่ที่ต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอ ขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีคุณภาพชีวิตสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษานอปริญญาหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนปลาย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และไม่ได้เรียน ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันจะมีระดับคุณภาพชีวิตการเป็นอยู่ที่ต่างกัน

ด้านอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ประกอบอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีคุณภาพชีวิตที่สูงกว่า อาชีพ ประมง ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย รับจ้างทั่วไป ว่างาน ทำสวน และอาชีพอื่นๆ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพชีวิตโดยรวมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 4 ที่ว่า อาชีพที่ต่างกันจะมีระดับคุณภาพชีวิตการเป็นอยู่ที่ต่างกัน

เมื่อพบนัยสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคุณภาพชีวิตด้านอาชีพโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า มีอาชีพที่แตกต่างกัน คือ อาชีพอื่นๆกับอาชีพข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ อาชีพทำสวนกับอาชีพข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และอาชีพทำสวนกับธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม พบว่า มีอาชีพที่แตกต่างกัน คือ อาชีพอื่นๆกับว่างาน อาชีพอื่นๆกับอาชีพรับจ้างทั่วไป อาชีพอื่นๆกับอาชีพข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ อาชีพทำสวนกับอาชีพข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ อาชีพอื่นๆกับธุรกิจส่วนตัว อาชีพอื่นๆกับอาชีพทำสวน และอาชีพอื่นๆกับอาชีพประมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความสงบและความปลอดภัย พบว่า มีอาชีพที่แตกต่างกัน คือ อาชีพอื่นๆกับว่างาน อาชีพอื่นๆกับรับจ้างทั่วไป อาชีพอื่นๆกับข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ อาชีพอื่นๆกับธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย อาชีพอื่นๆกับอาชีพทำสวน และอาชีพอื่นๆกับอาชีพประมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า มีอาชีพที่แตกต่างกัน คือ อาชีพอื่นๆกับรับจ้างทั่วไป อาชีพข้าราชการกับรับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัวกับรับจ้างทั่วไป อาชีพประมงกับรับจ้างทั่วไป อาชีพอื่นๆกับข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ อาชีพอื่นๆกับธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย อาชีพอื่นๆกับอาชีพทำสวน และอาชีพอื่นๆกับอาชีพประมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านรายได้ต่อเดือน พบว่า โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 มีคุณภาพชีวิตสูงกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนที่ระหว่าง 10,001 - 20,000 30,001 – 40,000 บาท ต่ำกว่า 10,000 บาท มากกว่า 40,000 บาท ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 ที่ว่า รายได้ต่อเดือนที่ต่างกันจะมีระดับคุณภาพชีวิตการเป็นอยู่ที่ต่างกัน

สรุปสมมติฐานการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นในตอนที 3 สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ได้ว่า จากสมมติฐานทั้งหมด 6 ข้อ เป็นไปตามสมมติฐาน 1 ข้อ คือ อาชีพที่ต่างกันจะมีระดับคุณภาพชีวิตการเป็นอยู่ที่ต่างกัน จากนั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพจะใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยกำหนดการกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 11 คน ประกอบด้วย นายกเทศมนตรีตำบล ท้องเนียน ปลัดเทศบาลตำบลท้องเนียน และนักพัฒนาชุมชนในเทศบาลตำบลท้องเนียน รวมถึงผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่ในตำบลท้องเนียน

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านระบบโครงสร้างพื้นฐานจะอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหลังจากได้ทำการลงพื้นที่สำรวจในเชิงคุณภาพแล้วพบว่า ในเรื่องของเส้นทางคมนาคม ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้าสาธารณะ และระบบโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ทางผู้ที่เกี่ยวข้องก็ได้มีการลงพื้นที่สำรวจความต้องการของประชาชนหรือปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นของประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อที่จะทำการพัฒนาในด้านต่างๆให้ดีขึ้นกว่าเดิมจากที่เคยเป็นอยู่ แต่การพัฒนาในด้านนี้ก็ยังมิอุปสรรคอยู่ตรงที่ บางโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้วแต่ไม่สามารถดำเนินการได้ อาจจะเป็นเพราะในบางพื้นที่ยังขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่

ด้านเศรษฐกิจ ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล ท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านเศรษฐกิจจะอยู่ในระดับมาก ซึ่งหลังจากได้ทำการลงพื้นที่สำรวจ

ในเชิงคุณภาพแล้วพบว่า ในด้านนี้จะเน้นไปในเรื่องของการพัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพเป็นหลัก ซึ่ง จะส่งเสริมให้ประชาชนแต่ละครัวเรือนมีอาชีพที่ตนเองถนัดอย่างน้อยครัวเรือนละ 1 อาชีพ ซึ่งผลที่ได้มาก็ถือว่าประชาชนทุกคนสามารถประกอบอาชีพที่ตนเองถนัดได้ดี และต่อยอดในอนาคตได้ แต่ในด้านนี้ก็มีปัญหา เล็กๆอยู่บ้าง เช่นปัญหาที่ว่าประชาชนบางคนที่ถนัดทำอาชีพอีกแบบแต่ในสภาพแวดล้อมที่เขาอาศัยอยู่ไม่สามารถประกอบอาชีพนั้นได้

ด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณของประชาชนใน เขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการ สังคม จะอยู่ในระดับมาก ซึ่งหลังจากได้ทำการลงพื้นที่สำรวจในเชิงคุณภาพแล้วพบว่า ในด้านนี้จะเน้นใน เรื่องของการส่งเสริมให้เยาวชนเด็กๆในพื้นที่มีการศึกษา เพราะในพื้นที่ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่ที่มีสถานศึกษาครบทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัย ในพื้นที่ของเราก็มีพร้อมทุกอย่างเพื่อรองรับเด็กๆ รวมไปถึงการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน มุ่งเน้นไปทางกีฬามากกว่ามาمص่มกับยาเสพติด และในส่วนของพัฒนาสวัสดิการผู้สูงอายุทางเทศบาล ตำบลท้องเนียนก็ได้มีการลงพื้นที่ช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาโรคร้ายต่างๆอยู่เสมอ แต่ถึงแม้ว่าในด้านนี้คุณภาพ ชีวิตของประชาชนจะอยู่ในระดับมากแล้วก็ตามแต่ก็ยังมียุปัญหาอยู่บ้าง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการศึกษาถึงแม้ จะมีสถานศึกษาครบทุกวงจรแต่ก็ยังมีผู้ปกครองบางท่านที่นำบุตรหลานของตนไปเรียนข้างนอกเพราะอาจจะ คิดว่าออกไปข้างนอกแล้วเด็กๆอาจจะได้รับอะไรที่มากกว่าอยู่ในชุมชนของตัวเอง ส่วนในเรื่องของยาเสพติด บางครอบครัวก็ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เข้ามาช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้สักเท่าไร สุดท้ายในเรื่องของ สวัสดิการต่างๆบางครั้งทางเทศบาลก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ทั่วถึงหรือรวดเร็วทันใจต่อความต้องการของ ประชาชน

ด้านความสงบและความปลอดภัย ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านความสงบและความปลอดภัย จะอยู่ในระดับ มาก ซึ่งหลังจากได้ทำการลงพื้นที่สำรวจในเชิงคุณภาพแล้วพบว่า ในด้านนี้จะมุ่งเน้นในเรื่องของการส่งเสริม ด้านความเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในตำบลท้องเนียน นั่นก็คือการให้ ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันทรัพย์สินของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันตนเองหรือทำให้ หน่วยงานช่วยเข้ามาป้องกันก็ตาม ซึ่งสิ่งนี้จะทำให้ประชาชนดูแลตัวเองได้ เพราะฉะนั้นในด้านนี้ก็ถือว่าไม่ได้ เป็นปัญหามากเท่าไร แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่บ้างเล็กน้อยเช่น พวกปัญหาที่เกิดจากกลุ่มวัยรุ่นซึ่งยังมีอายุที่ยังไม่ บรรลุนิติภาวะเข้ามาก่อวบบ้างหรือขโมยทรัพย์สินบ้างเล็กน้อยๆ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณของประชาชนในเขต เทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะ อยู่ในระดับมาก ซึ่งหลังจากได้ทำการลงพื้นที่สำรวจในเชิงคุณภาพแล้วพบว่า ในพื้นที่ตำบลท้องเนียนเป็นพื้นที่ ที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นในด้านนี้จะส่งเสริมในเรื่องของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละชุมชนก็จะมีการส่งเสริมที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของพื้นที่

นั้นๆ ส่วนในเรื่องของขยะในทุกๆหมู่บ้านก็จะรณรงค์ให้ประชาชนทิ้งขยะให้อยู่ในพื้นที่ที่จัดไว้โดยไม่สนับสนุนให้มีการเผาขยะโดยเด็ดขาด เพื่อที่จะไม่ให้เกิดมลภาวะทางอากาศและจะส่งผลต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านนี้ถ้าเป็นในเรื่องของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือระบบนิเวศต่างๆบางปัญหาที่เกิดจากการที่ประชาชนไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ต้องใช้เวลาฟื้นฟูเป็นเวลานานกว่าจะกลับมาเป็นแบบเดิม ส่วนในเรื่องของขยะถ้าเป็นปัญหาจริงๆก็เกิดจากประชาชนบางส่วนที่ยังมีการแอบเผาขยะในพื้นที่อยู่บ้าง

ด้านการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี จะอยู่ในระดับมาก ซึ่งหลังจากได้ทำการลงพื้นที่สำรวจในเชิงคุณภาพแล้วพบว่า ในด้านนี้มีความเห็นสำคัญในการพัฒนาในเรื่องจริยธรรมและคุณธรรมประเพณีต่างๆที่สืบทอดกันมาเป็นเวลานาน เพราะมองว่าการที่คนเรามีจริยธรรมในคุณธรรมอยู่ในจิตใจก็จะทำให้สามารถพัฒนาในเรื่องอื่นๆได้ไม่ยาก แต่ปัญหาในด้านนี้จะมีอยู่บ้างที่เห็นได้ชัดเลยก็คือปัญหาในกลุ่มของเด็กวัยรุ่น ซึ่งเด็กในวัยนี้ส่วนใหญ่สมัยนี้จะติดโซเชียลเป็นหลัก มีไม่มากนักที่เด็กในวัยนี้จะเข้าวัดทำบุญ หรือให้ความสำคัญกับการสืบทอดประเพณีต่างๆ

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณของประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ภาพรวมคุณภาพชีวิตเชิงปริมาณของประชาชนในตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ด้านความสงบและความปลอดภัย ด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านระบบโครงสร้างพื้นฐานตามลำดับ

1. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมทุกด้าน มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เห็นได้จากการพัฒนาคุณภาพประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม ด้านความสงบและความปลอดภัย ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ส่วนด้านที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางจินตนา รัตนวงษา (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขา อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

2. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เห็นได้จากปริมาณน้ำประปาในชุมชนบางครั้งยังคงมีใช้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ไฟฟ้าในชุมชนมีพอใช้ต่อการสัญจร ได้รับการซ่อมแซมถนนเมื่อถนนในชุมชนได้รับความเสียหายทันที ทางระบายน้ำที่มีอยู่สามารถระบาย

น้ำได้ดีในบางพื้นที่ และในชุมชนมีการแบ่งพื้นที่ทางเท้าและจักรยานยนต์อย่างชัดเจน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพันธ์ สมบูรณ์ธรรม และ บุญเหลือ บุปผามาลา (2564) ที่ศึกษา การให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลโนนทอง อำเภอนาูง จังหวัดอุดรธานี ที่พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เห็นได้จากคุณภาพชีวิตในระบบโครงสร้างพื้นฐานในด้านให้บริการด้านไฟฟ้าแสงสว่าง การให้บริการด้านทางระบายน้ำ และการให้บริการด้านถนน มีระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะการศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องของบริบทในพื้นที่ จำนวนประชากร และการดำเนินชีวิตต่างๆ ระหว่าง พื้นที่ตำบลทองเนียน อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช กับ พื้นที่ตำบลโนนทอง อำเภอนาูง จังหวัดอุดรธานี จึงทำให้คุณภาพชีวิตมีความแตกต่างกัน

3. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลทองเนียน อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านเศรษฐกิจ มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เห็นได้จากทางเทศบาลมีการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ภายในชุมชนท้องถิ่น มีการจัดตั้งตลาดชุมชนให้แก่ประชาชน และเทศบาลได้มีการสนับสนุนประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวให้กับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางจินตนา รัตนวงษา (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขวาสาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก รวมถึงด้านมาตรฐานการดำรงชีพ อยู่ในระดับมากเช่นกัน และสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ว่า ในด้านของเศรษฐกิจทั้งส่วนของนายกเทศบาลตำบลทองเนียนและผู้นำหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน จะเน้นย้ำในเรื่องของการประกอบอาชีพเป็นหลัก โดยการส่งเสริมให้ครัวเรือนแต่ละครัวเรือนมีอาชีพที่ตนเองถนัดอย่างน้อยครัวเรือนละ 1 อาชีพ แต่การจะประกอบอาชีพอะไรก็ได้แล้วแต่ที่ควรที่จะคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่ด้วย เพราะหากไม่คำนึงในส่วนของการทรัพยากรธรรมชาติหรือสภาพความเป็นอยู่และคำนึงแต่ความถนัดของตัวเอง ก็อาจจะทำให้การประกอบอาชีพนั้นสูญเปล่าประโยชน์ไปได้ เพราะฉะนั้นหากประชาชนคนใดอยากจะทำอาชีพอะไรก็ได้ควรศึกษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่เสียก่อนว่าเหมาะสมแก่การทำอะไรบ้าง และผู้นำชุมชนทุกคนรวมถึงเทศบาลตำบลทองเนียนก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนอย่างดีที่สุด

4. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลทองเนียน อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากเห็นได้จากที่ทางเทศบาลตำบลทองเนียนมีการจัดให้มีหน่วยพยาบาลมาตรวจสุขภาพประชาชนอยู่เสมอ มีบริการรถรับส่งสำหรับผู้เจ็บป่วยและเกิดอุบัติเหตุในชุมชนอย่างเพียงพอ รวมถึงภายในชุมชนก็มีพื้นที่ที่ใช้ในการเล่นกีฬาอย่างเพียงพอ มีการรณรงค์ให้ ลด ละ เลิก สิ่งเสพติดทุกชนิด และในชุมชนก็มีสถานศึกษาครบทุกอย่างเพื่อรองรับเด็กๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสาวพัชรพร ทองจันทร์นาม (2563) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการพัฒนาคุณภาพชีวิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอไทยเจริญ จังหวัดยโสธร ที่พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการส่งเสริมด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกัน และสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ว่า ผู้นำหมู่บ้านจะเน้นเรื่องของการส่งเสริมให้เยาวชนเด็กๆในพื้นที่มีการศึกษา และมีความต้องการให้เด็กอยู่ในสถานศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่นของตนเอง รวมถึงการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน มุ่งเน้นไปทางกีฬา

มากกว่ายาเสพติด เพราะในพื้นที่บางพื้นที่ในตำบลท้องเนียนจะเป็นพื้นที่ชุมชนแออัดซึ่งมักจะมีเรื่องปัญหา ยาเสพติดเข้ามาอยู่บ้าน และในส่วนของสวัสดิการของผู้สูงอายุต่างๆก็ได้มีการลงพื้นที่ช่วยเหลือในหลายๆพื้นที่

5. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านความสงบและความปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เห็นได้จากที่เมื่อเกิดปัญหา ต่างๆที่เกิดขึ้นภายในชุมชน ก็จะได้รับบริการแก้ไขอย่างทันที เช่น เมื่อเกิดการทะเลาะวิวาทภายในชุมชน ปัญหา เหล่านั้นก็ได้รับการแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาบทารวจธัญวิสิทธิ์ สุวรรณ จินดา (2561) ได้ศึกษา คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 9 ที่พบว่า คุณภาพชีวิตภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รวมถึงด้านความปลอดภัยและ สภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะบริบทในการศึกษาของพื้นที่ตำบลท้องเนียนกับ สังกัดกองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 9 มีความแตกต่างกัน เนื่องจากในตำบลท้องเนียนผู้วิจัย ทำการสำรวจประชาชนทั่วไป แต่ในสังกัดกองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 9 ผู้วิจัยสำรวจ ข้าราชการที่อยู่ในสังกัด จึงทำให้เกิดความคิดที่แตกต่างกัน

6. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับ เห็นได้จากการที่ในชุมชน มีทรัพยากรธรรมชาติเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ประชาชนมีโอกาสดำรงชีพและคลายเครียดจาก สภาพแวดล้อมภายในชุมชนซึ่งทำให้ส่งผลดีต่อสุขภาพ เพราะทางเทศบาลมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้กับชุมชนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนรรฆ อีสเฮาะ (2562) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิต ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะกอม อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ที่พบว่า คุณภาพชีวิตด้าน สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากเช่นกัน และสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ว่า ในการส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในแต่ละชุมชนก็มีการส่งเสริมที่แตกต่างกันไป เพราะต้องขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของแต่ละ พื้นที่ว่าควรที่จะพัฒนาในด้านไหนบ้าง แต่ส่วนใหญ่ ทุกๆหมู่บ้านก็จะเน้นไปในทิศทางเดียวกันที่จะทำให้ ทรัพยากรธรรมชาติเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด

7. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนของเทศบาลตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เห็นได้จากที่ทาง เทศบาลได้เข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนในประเพณีต่างๆที่เกิดขึ้นภายในชุมชนและส่งเสริมให้ประชาชนใน ชุมชนเกิดการสร้างความรักความอบอุ่นและมีความสามัคคี ซึ่งทำให้ประชาชนในชุมชนได้เห็นความสำคัญว่า การอนุรักษ์คุณค่าวัฒนธรรมและประเพณีมีประโยชน์เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสมชาย จันทสโร (ณัฏกจิตรตระกูล) (2562) ได้ศึกษาบทบาทของผู้นำชุมชนกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนสุขฤดี แขวงท่าแร่ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับมากเช่นกัน และ สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ว่า นายกเทศบาลรวมถึงผู้นำหมู่บ้านและกรรมการหมู่บ้านมีความเห็นสำคัญที่ จะพัฒนาเรื่องของจริยธรรมคุณธรรม และก็ประเพณีต่างๆที่มีสืบทอดเป็นเวลายาวนาน เพราะเห็นว่าการที่ คนเรามีจริยธรรมและคุณธรรมอยู่ในจิตใจอยู่แล้ว จะทำให้สามารถพัฒนาเรื่องอื่นได้โดยไม่ยาก

เอกสารอ้างอิง

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2551). “การประเมินผลระดับการพัฒนาคุณภาพแผนชุมชน” [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก : http://www.cdd.go.th/plandata/call_ampur.asp?privid=51
(วันที่ค้นข้อมูล : 18 กุมภาพันธ์ 2566).
- คณินิจ อนุโรจน์. (2561). แนวทางในการพัฒนาต้นสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/148813>
(วันที่ค้นข้อมูล : 18 กุมภาพันธ์ 2566).
- จินตนา รัตนวงษา. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขวาสาน
อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จักรพันธ์ สมบูรณ์ธรรม และ บุญเหลือ บุปผามาลา. (2564). การให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของ
เทศบาลตำบลโนนทอง อำเภอนาเยีย จังหวัดอุตรธานี.
- จักรวาล นภากาศ. (2554,มกราคม-เมษายน). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับผล
ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจหนองค้างพลู. วิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ทิตยา สุวรรณขุ. (2522). พัฒนาสังคม : ขอบเขตและแนวความคิด. วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์
19, 3 (กรกฎาคม 2522)
- ณัฐธินี ศุภนิมิตศิริ. (2563). องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุใน โรงเรียน
ผู้สูงอายุ: กรณีศึกษา โรงเรียนผู้สูงอายุตำบลยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดาบตำรวจธวัชวิสิทธิ์ สุวรรณจินดา. (2561). คุณภาพชีวิตการท างานของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับ
การสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 9
- ดร.สุริยา หนิเร และอ.สุรัชย์ (ฟูอาด) ไวยวรรณจิตร. (2562). มุมมองประชาชนต่อนโยบายภาครัฐที่
ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ : กรณีศึกษา “ทุ่งยางแดง
โมเดล”. สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า
- เทศบาลตำบลทองเนียน. (2023). [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <http://www.thongnien.go.th/>.
(วันที่ค้นข้อมูล : 18 กุมภาพันธ์ 2566).
- นพมาศ แซ่เสี้ยว. (2550). การปรับตัวทางจิตสังคมและลักษณะสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของ
ผู้ใหญ่วัยกลางคน. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พิกุล นันทขยพันธ์. (2546). การกำหนดปัญหาทางคลินิกเพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาล.
เอกสาร ประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการปฏิบัติการพยาบาลโดยอาศัยความรู้เชิง
ประจักษ์ ศูนย์ความรู้เชิงประจักษ์ทางการพยาบาลและผดุงครรภ์แห่งประเทศไทย
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- พระสมชาย จันทสาโร (ณัฏฐกิจตระกูล). (2562). บทบาทของผู้นำชุมชนกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนสุขฤดี แขวงท่าแร่ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พงศ์รัตน์ ภิรมย์รัตน์. (2563). รูปแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดแพร่. ม.ป.ท.
- พัชรพร ทองจันทนาม. (2563). รูปแบบการบริหารจัดการพัฒนาคุณภาพชีวิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอยะโฮร์ไทยเจริญ จังหวัดยโสธร. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสมมิตร.
- วันชัย ภิญโญ. (2561) [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : <https://sites.google.com/site/gemkkkr/word-of>
วันที่ค้นข้อมูล : 18 กุมภาพันธ์ 2566).
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). นโยบายธุรกิจและการบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ เอส เอ็ม เซอร์คิ
- ส.ศิริรักษ์. (2519). ศาสนากับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชาชนจำกัด
- สุขุม กำเนิดรัตน์. (2545). พัฒนาคมน พัฒนาคุณภาพชีวิต. วารสารข่าวสาร กพผ.
- อนรรฆ อีสเฮาะ. (2562). คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะกอม อำเภอยะโฮร์ไทยเจริญ จังหวัดสงขลา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อรณิชฐ์ แสงทองสุข. (2562). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในประเทศไทย กรณีศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปทุมธานีและนนทบุรี. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- Chantavanich, S.& Thaiyanan, W. (1996). Concepts and Indicators of Social Development and Quality of Life of Thailand.In Anuchat Pongsomleeand Orathai Ard-am(Editor). Development of IndicatorsQuality of Life and Thai Society. Bangkok: The Thailand Research Fund
- Office of the National Economic and Social DevelopmentCouncil. (2017). Summary the Twelfth National Economic and Social Development Plan. Retrieved March 6, 2023 from : https://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid
- UNESCO. (1981). Quality of Life: An Orientation to Population Education.New York: UNESCO.
- WHOQOL Group. (1995). The World Health Organization Quality of life assessment (WHOQOL): Position paper from the World Health Organization.Social Science and Medicine 41: 1403-1409.